

Høringssvar NOU 2023: 24 - Med barnet hele vege— Barnevernsinstitusjoner som har barnas tillit

Under følger Sarpsborg kommunes høringssvar.

Barnevernstinstitusjonsutvalgets arbeid har vært grundig. Rapporten belyser svakheter både omkring institusjonstilbudet slik det fungerer i dag, og samhandlingsutfordringer og uklare ansvarsforhold i det tverrfaglige arbeidet mellom barnevern, helse og kriminalomsorg. Forslagene til endringer og forbedringer vil med stor grad av sikkerhet medføre at institusjonstilbud for barn og unge blir betydelig styrket og være avgjørende for barns livskvalitet, helse, og fremtidige muligheter. En styrket investeringer i rett omsorg og støtte for barn kan ha betydelige langsiktige positive effekter, ikke bare for individet, men også for samfunnet.

Slik Sarpsborg kommune ser det har kommune-Norge svært ulike forutsetninger for å følge opp tiltak og føringer fra statlige myndigheter. Dette handler om størrelse og tilgang på kvalifisert personale, men også mye om økonomi og ressurser sett opp mot kommunenes utfordringsbilde. Dette gjør det nærmest umulig å tilby likeverdige tjenester til innbyggerne. For kommuner som Sarpsborg, med en levekårsprofil med store utfordringer, er det nærmest umulig å lykkes i både arbeidet med Oppvekstreformen, og med dette arbeidet spesielt, dersom det ikke følger med tilstrekkelige ressurser. Det er ikke tilstrekkelig at kommunen vil oppleve innsparing på sikt, hvis det ikke finnes eller bevilges midler til å komme dit.

Kommunedirektøren stiller seg bak flertallet av de foreslåtte tiltakene med følgende kommentarer:

Forslag 1: Felles faglige føringer for helsetjenestene og barnevernet

Barneverntjenesten er enig i utvalgets vurdering av behovet for å tydeliggjøre ansvaret mellom uklare sektorgrenser for barnevern, samfunnsvern og helsevern. I tillegg er det et åpenbart behov for tettere samhandling mellom sektorene. En manglende tydeliggjøring i ansvar medfører at barn med sammensatte vansker ikke får den hjelpen de er i behov av, og den er ikke i tilstrekkelig grad tilpasset det enkelte barn. Gjennom å utvide helsetjenestenes ansvar, vil barn i barnevernet få spesialisert hjelp.

Forslag 2: Flere langtidsplasser i PHBU

Sarpsborg kommune imøtekommer utvalgets forslag om å utrede behovet for langtidsplasser i det psykiske helsevernet og sikre tilstrekkelig døgnkapasitet, slik at barn med alvorlige psykiske lidelser og rusproblematikk, ivaretas gjennom en spesialisert døgnbehandling.

Forslag 8: Ansvar for å tilby dagens tverrfaglige helsekartlegging flyttes fra Bufetat til helseforetakene

Barnevernstjenesten stiller seg bak utvalgets forståelse av at tverrfaglig kartlegging av barn som flytter ut av hjemmet, ikke fungerer etter intensjonen og er enig i at kartleggingen bør forankres i helselovgivningen og defineres som helsehjelp. Dette sees som en tydeliggjøring av ansvar. Sarpsborg kommune har gode erfaringer med nasjonalt forløp barnevern, for kartlegging og utredning av psykiske helse og rus. Slik kommunen forstår utvalgets

beskrivelse vil tverrfaglig helsekartlegging ved plassering følge en nasjonal standard, og med kunnskapsmodellen «Barnets behov i Sentrum» som utgangspunkt. Det betyr at behov relatert til skole og opplæring også vil måtte kartlegges, og at PPT og Oppfølgingstjenesten også forplikter seg til samarbeidet. Dersom barneverntjenesten vurderer at barnet skal flytte inn i fosterhjem eller kommunalt omsorgstiltak (nytt), så vil helseforetaket der barnet bor ha hovedansvaret for den tverrfaglige kartleggingen og gjøre den i samarbeid med Bufetat. Skal barnet flytte inn i institusjon vil helseforetakets helseteam (se neste avsnitt) ha ansvar for kartleggingen, og den tverrfaglige kartleggingen vil være grunnlag for valg av institusjon og den videre oppfølgingen av barnet. I sitt forslag sier utvalget at det er Helsedirektoratet og Bufdir i samarbeid som skal utvikle en standard for kartleggingsforløpet. Når det innføres som et standardisert forløp vil det medføre behov for en forpliktende samarbeidsavtale mellom Bufetat og helseforetakene, men også Oppfølgingstjenesten og Pedagogisk Psykologisk Tjeneste. Skole, opplæring og arbeid er sentralt i ungdommens utvikling. Denne ordningen vil etter Sarpsborg kommunes oppfatning ivareta både behovet for samtidighet i kartlegging og utredning av behov, og samtidighet i etablering av tilpassede tiltak og utviklingsstøtte på de arenaene barnet beveger seg.

Forslag 10: Hver barnevernsinstitusjon skal ha et helseteam tilknyttet seg

Sarpsborg kommune støtter forslaget om at det etableres et helseteam tilknyttet den enkelte barnevernsinstitusjon. Helseteamet bør være tilknyttet det regionale helseforetaket, for å sikre behovet for fortløpende vurdering av sykehusinnleggelse eller døgnbehandling. Videre støttes vurderingen i at helseteamet skal ha en rolle i forhold til ungdom med rusutfordringer. Det er svært viktig å tydeliggjøre helseteamets ansvar når barnet flytter ut av institusjonen. Helseteamet skal kontakte relevante helsetjenester og bistå med informasjon slik at barnet får videre helsehjelp. En mulig utfordring vil være at barnet må søkes inn eller overføres poliklinisk oppfølging ved andre helseforetak eller kommunale helsetilbud, og at prioriteringsveilederen og forskrift ikke gjelder i disse situasjonene. I tillegg er det kjent at det er en kapasitetsmangel både ved spesialisthelsetjenesten og i psykiske helsetjenester i mange kommuner, og at helsetilbudet er lagt opp ulikt. Det vil derfor være en risiko for at barnet vil måtte vente på videre oppfølging etter utflytning fra institusjonen. Sarpsborg kommune ønsker at det utredes hvordan det skal sikres en kontinuitet i oppfølgingen, i overgangen mellom omsorgstiltak gjennom barnevernet og en utflytning.

Forslag 11: PHBU får plikt til å prioritere barn i barnevernsinstitusjoner

Barn i barnevernet har behov for helhetlige og koordinerte tjenester, også når de flytter på institusjon. Når det skal gis helsetjenester til barn på institusjon så bør det inkludere bistand til de ansatte, som er barnets omsorgspersoner. Utvalget løfter frem at prioriteringsveilederen og prioriteringsforskriften for psykisk helse barn og unge bør gi barn på institusjon fortrinn, og at det er behov for at spesialisthelsetjenesten har en forpliktelse til å gi veiledning til personalet i tillegg til individuell behandling til barnet. Det er etter barnevernets oppfatning avgjørende at spesialisthelsetjenesten kommer raskt på banen. Det er i tillegg avgjørende at det er fleksible og tilgjengelige tjenester, som tilpasser tilbudet etter barnets fungering. Barnevernstjenesten erfarer i dag at behandlingen av barn med psykiske lidelser avsluttes, da barnet ikke evner å følge opp timeavtalene ved den psykiatriske poliklinikken. Sarpsborg kommune mener at spesialisthelsetjenesten må oppsøke barnet, og at tilbudet må være mer fleksibelt og med en multisystemisk tilnærming.

Forslag 12: Ansvar for tilbud til barn med behov for spesialisert rusbehandling legges til spesialisthelsetjenesten

Utvalget foreslår at ansvaret for spesialisert rusbehandling legges til spesialisthelsetjenesten, og at det er spesialisthelsetjenesten som skal etablere institusjoner for rusbehandling. I dag mottar ungdom med alvorlig rusproblematikk behandling i institusjoner etter barneverntjenesteloven. At spesialisthelsetjenesten både har ansvaret for det polikliniske tilbudet og døgnbehandling til denne gruppen, antas å ivareta denne gruppen bedre. Det vil i større grad være en forutsigbarhet i tilbudet, som vil kunne bidra til kontinuitet i behandlingen. Overgangen fra poliklinisk oppfølging til døgnbehandling vil være mindre sårbar, og ordningen vil forhindre uenigheter eller manglende felles forståelse på tvers av sektorer som igjen medfører manglende forutsigbarhet for ungdommen og ikke tydelig definert ansvar for hvem som skal gi ungdommen hjelpen.

Vektlegging av en multisystemisk tilnærming vil medføre at det jobbes med å minimere risikofaktorer og etablere beskyttende faktorer rundt barnet. Barnets omsorgsbasis vil involveres i behandlingen. Det blir barneverntjenesten sitt ansvar å tilse at barnet, ved rusbehandling, har en omsorgsbasis og et hjem som spesialisthelsetjenesten kan spille på. En slik tilnærming vil etter barnevernets vurdering i større grad kunne bidra til at behandlingen lykkes.

Sarpsborg kommune støtter foreslått lovendring i nytt inngangsvilkår for opphold på barnevernsinstitusjon uten samtykke, og hvor delvilkår «alvorlig og vedvarende rusproblem» fjernes.

Forslag 16: Mulighet for bruk av kommunale botiltak som omsorgstiltak

Utvalget foreslår at det etableres et tiltak i kommunene som betegnes som «kommunalt botiltak med heldøgns omsorgstilbud». Barneverntjenesten har erfaring med å bruke oppfølging i bolig som hjelpetiltak til ungdom under 18 år og ettervernstiltak til ungdom over 18 år, og med målsetning om å bidra til selvstendighet i overgangen til voksentilværelsen. I en slik oppfølging engasjeres ofte en miljøarbeider, som følger opp ungdommen i boligen og etter faste avtaler. I tillegg opprettes det en Ansvarsgruppe rundt ungdommen, med relevante instanser/tjenester, samt ungdommens foreldre/fosterforeldre/nettverk.

Målgruppen som utvalget presenterer for omsorgstiltak i kommunen er ungdom som har levd i en marginal omsorgssituasjon over år, ungdom som flytter fra institusjon eller fosterhjem, ungdom som opplever brudd i fosterhjem eller institusjon og/eller ungdom som har utviklet seg negativt på institusjon eller fosterhjem. Slik målgruppen er beskrevet vurderes det at dette er en gruppe med et potensielt stort spenn i omsorgs- og oppfølgingsbehovet. I tillegg vil det kunne være stor variasjon i alder, og utvalget presenterer en hovedregel om at det skal være tiltak for barn over 15 år. Barnevernstjenesten ser at en del av målgruppen vil kunne ivaretas gjennom oppfølging i bolig, som hjelpetiltak og som beskrevet over. Videre kan barnevernstjenesten vanskelig se hvordan dette tilbudet, for den mest sårbare delen av målgruppen, vil skille seg ut fra den som er beskrevet av utvalget som institusjoner for omsorg og utviklingsstøtte (nytt). Også sett opp mot foreslått endring i institusjonenes formålsparagraf, og med den hensikt at institusjoner ikke skal være siste utvei. Det er derfor vanskelig å se at de reguleringer utvalget presenterer for dette tiltaket og kravet som stilles til kvaliteten av tilbudet samsvarer med tyngden på tiltaket.

Videre sees en utfordring i å kunne etablere et botiltak med heldøgns omsorgstilbud som er fleksibelt nok til å kunne ivareta en gruppe med potensielt svært ulike omsorgs- og oppfølgingsbehov, og variasjon i alder. Barnevernstjenesten er usikre på hvor stor en slik gruppe vil være, og hvor stabil størrelsen vil være og det vil gi driftsmessige utfordringer økonomisk. Sarpsborg kommune frykter derfor at det vil presse seg frem et behov for å

etablere det som kalles «ene-tiltak», men i regi av kommunen og at man i praksis overfører ansvar og oppgaver fra stat til kommune.

Når det gjelder den delen av målgruppen som har opplevd brudd i fosterhjem/institusjon, så er erfaringen at dette bruddet i hovedsak skjer når fosterhjemmet erfarer barnets fungering og atferds uttrykk som for krevende og vanskelig. I enkelte tilfeller handler det om at det stilles for store krav til en fosterfamilie, og barnet/ungdommen burde hatt tilbud om et i større grad forsterket fosterhjem og spesialisert fosterhjem. Den samme bekymringen er gjeldende for de ungdommene som har utviklet en negativ atferd i fosterhjemmet. Barneombudet fremmet en bekymring for fosterhjemsomsorgen til barne- og familieminister Kjersti Toppe i brev av 28.2.23 og med henvisning til Menons rapport «Evaluering av barnevernsreformen» fra januar 2023. Her fremkommer det følgende:

«Kommunen har ikke anledning til å kjøpe ordinære fosterhjem fra private aktører/organisasjoner. Samtidig er det utfordringer med å rekruttere fosterhjem og Bufetat har ikke bistandsplikt på spesialiserte fosterhjem. Sett i sammenheng med økte egenandeler på statlige institusjoner og plasseringer i spesialiserte fosterhjem, er det stor bekymring blant ulike aktører om disse endringene samlet sett reduserer tilbudet så mye at det ikke er kapasitet til at alle barn og unge får tilbudet de har behov for.»

sarpsborg kommune er bekymret for hvordan situasjonen i fosterhjemsomsorgen vil samvirke med at kommunene får ansvar for å etablere «botiltak med heldøgns omsorgstilbud», foreslått lovendring og konsekvensen av dette. Tiltaket bør ligge i Bufetat sin tiltaksportefølje eller fullfinansieres gjennom statlige midler.

Forslag 29: Ny innretning av institusjonstilbudet

Barnevernstjenesten erfarer at dagens innretning av institusjonstilbudet, og den detaljerte målgruppeinndelingen, medfører en form for spesialisering som kategoriserer barn og ungdom. En konsekvens av spesialiseringen er manglende fleksibilitet ved det enkelte konkrete institusjonstilbudet, og økt risiko for brudd og flyttinger fordi institusjonen ikke kan møte det enkelte barn og ungdommens behov.

Sett i sammenheng med innføring av tverrfaglig kartlegging for valg av institusjon og opprettelsen av et helseteam tilknyttet den enkelte institusjon støttes foreslått inndeling i tre typer institusjoner: Akutt og utredning, omsorg og utviklingsstøtte og omsorg og utviklingsstøtte +. At lengden på opphold ved akutt- og utredning tilpasses barnets behov antas å forebygge flytting til midlertidige omsorgstilbud i påvente av egnet omsorgstilbud. Barnevernstjenesten støtter i tillegg utvalgets forslag om at institusjoner godkjennes for ulike behov og som medfører en større fleksibilitet i tilbudet, og som igjen forebygger behovet for flyttinger og brudd. Det er av vesentlig betydning at institusjonstilbudet i større grad skal ivareta barns behov for geografisk nærhet til familie og nettverk, eventuell mulighet for å fortsette på samme skole og opprettholde betydningsfulle relasjoner. I en situasjon hvor 50 % av dagens institusjonstilbud ivaretas av private aktører er det avgjørende at kravene som stilles til institusjonstilbudet også er gjeldende for disse.

Forslag 33: Kommunalt ansvar for grunnskoleopplæring for barn på institusjon

Kommuneområde oppvekst deler oppfatningen om at den kommunale PP-tjenesten kjenner grunnskolene best, og erfarer at praktisering av nærskoleprinsippet i den senere tid har blitt mer aktualisert. I tillegg har en større andel av institusjonsplasserte barn nå skoletilbudet sitt ved den ordinære grunnskolen. Fylkene drifter også fylkeskommunale grunnskoler, som er et alternativ til kommunal nærskole. Barnevernstjenesten ser positive på endringen med bakgrunn i endringer i opplæringsloven av 2023, hvor skolene har fått et lovfestet ansvar for å følge opp elever med mye fravær og skal sette inn tiltak for å forebygge ytterligere fravær.

Sarpsborg kommune foreslår at den kommunale PP-tjenesten i omsorgskommunen hvor institusjonen ligger, har ansvaret for oppfølgingen såfremt barnet går i kommunal grunnskole. Vedtaksmyndighet og den økonomiske utgiften til spesialundervisning bør ivaretas av hjemkommunen, på samme måte som for barn som er fosterhjemsplasserte utenfor hjemkommunen. Dersom barnet har behov for et betydelig tilrettelagt skoletilbud, bør den fylkeskommunale grunnskolen gi tilbudet, og det bør da være den fylkeskommunale PP-tjenesten som følger opp. Også der barnet får et langvarig skoletilbud på institusjon, bør den fylkeskommunale PP-tjenesten ha ansvaret for oppfølgingen.

Elever som ikke kan få et forsvarlig utbytte av opplæringen ved nærskolen, har rett til en alternativ opplæringsarena. Barn i institusjon er i risikozonen, og dersom den fylkeskommunale grunnskolen legges ned, vil presset på alternative opplæringsarenaer bli uforholdsmessig stort for kommuner med mange institusjonsplasser.

Sarpsborg kommune foreslår derfor en fordeling av ansvaret mellom den kommunale og den fylkeskommunale PP-tjenesten, ut fra hvilken skoletilhørighet barnet får.

En omlegging av ansvaret fra fylkeskommunal til kommunal PP-tjeneste vil kreve økt bemanning i kommunal PPT, og økte kostnader til skole og spesialundervisning for hjemkommunen. Kostnadene har tidligere vært dekket av fylkeskommunen.

Sarpsborg kommune mener det er behov for en avklaring av hvilke økonomiske konsekvenser endringen vil medføre for kommunene og hvordan kommunene vil bli kompensert.

Forslag 34: Plan for oppfølging av skolegang for barn som skal flytte til institusjon

Dersom barnet flytter ut av kommunen og begynner ved ny skole, bør det være kommunen som får ansvaret for skoletilbudet, som også har ansvaret for å utarbeide en plan for oppfølging av skolegang. Dette fordi behovet for tilpasninger avhenger av tilbudet eleven møter ved ny skole. Det bør derfor sikres en god informasjonsflyt mellom hjemkommune og omsorgskommune (kommunen der institusjonen ligger), slik at kartlegging om barnet følger over til ny kommune.

For å vurdere rett til individuell opplæringsplan, kreves en sakkyndigvurdering fra PPT, av behovet for spesialundervisning. Kommuneområde oppvekst anser det ikke hensiktsmessig med rutinemessig gjennomføring av sakkyndigvurdering som del av kartleggingen. Skolen barnet flytter til, gjør en vurdering av elevens utbytte av opplæringen, jfr. Veileder spesialundervisning, steg 1, og på bakgrunn av dette vurderer om det er behov for videre utredning og tilråding hos PPT. Se [Veilederen Spesialundervisning \(udir.no\)](#)

Forslag 35: Rett til kontinuitet i opplæringen for barn i akutt- og utredningsinstitusjon

Kommuneområde oppvekst ser viktigheten av å opprettholde en kontakt med opprinnelig skole og barnevernstjenesten påpeker at endringen vil forebygge brudd med kjent skole og eventuell forventning om å tilvenne seg en ny skole og et nytt skolemiljø, i en ellers svært krevende situasjon for barnet.

Sarpsborg kommune ser utfordringer med å overføre den daglige opplæringen i et klasserom i et digitalt format. Dette handler om arbeidsmetoder i dagens skole, med fokus på elevaktivitet, som vanskelig lar seg overføre digitalt. Det vil også være et stort og inngripende tiltak for nærskolen å legge til rette for digital fjernundervisning for enkeltelever.

Den opprinnelige skolen bør samarbeide med institusjonen, dele periodeplaner og informasjon om tilretteleggingsbehov.

Forslag 41: Støttehjem for barn på institusjon

Sarpsborg kommune støtter ordningen med å etablere et støttehjem til barn på institusjon, med hensikt å utvide barnets nettverk, være en utviklingsstøttende faktor og gi erfaringer fra familieliv. Det skal etter utvalgets anbefalinger være et ikke betalt oppdrag og frivillig. Det er tenkt at støttehjemmet primært skal rekrutteres i barnets nettverk eller gjennom frivillige organisasjoner. Sarpsborg kommune har ikke tro på denne ordningen som en ikke-økonomisk godtgjort ordning. Den vurderingen bygger på egen erfaring rundt utfordringen med å rekruttere besøks-/avlastningshjem, selv i barns nettverk. I tillegg ble det innført en forskrift i 2017 om arbeidstid for besøk- og avlastningshjem som er arbeidstakere med tilhørende særavtale for godtgjøring. Sarpsborg kommune mener det er behov for en godkjenningsordning rundt støttehjemmet, med behov for innhenting av politiattest. Videre mener barnevernstjenesten at intensjonen om økt bruk av familieråd, før, under og etter plassering, vil kunne gi positiv effekt for å koble på barnets nettverk.

Støttehjem vil, slik Sarpsborg kommune ser det, falle inn under en definisjon av besøks- og avlastningshjem. Dersom dette blir en godtgjort ordning, bør den være dekket gjennom kommunens egenandel for institusjonsplass.

Sarpsborg kommune støtter forslag om etablering av treningshybler ved institusjonene, da det vil bidra til en trygg overgang til voksenlivet og forebygge at ungdommen sammen med kommunen må lete i det private markedet før en etablering utenfor institusjonen.

Forslag 42: Barn skal ha rett til å fullføre skoleåret på institusjon

Dersom grunnskole er inkludert i dette forslaget mener Sarpsborg kommune det er viktig at barnet har rett til skolegang både i opprinnelig skole i hjemkommunen og i ny skole i omsorgskommunen. Det må være vurdering av barnets beste som er utslagsgivende for valget. Det bør tydeliggjøres hvilken instans som skal foreta vurderingen av barnets beste.

Forslag 44: Barn skal ha rett til institusjonsopphold i egen region

Sarpsborg kommune imøtekommer en klargjøring av at Bufetat sin bistandsplikt ikke er innfridd før det foreligger tilbud i barnets hjemstedsregion. I dag er erfaringen at bistandsplikten anses oppfylt når et tilbud er gitt, uavhengig av hvor tilbudet ligger geografisk. Dette medfører i flere tilfeller brudd for barnet, barnet må bytte skole og mangler mulighet til å opprettholde nærhet og relasjoner til foreldre og nettverk, noe som vanskeliggjør arbeid med relasjonsbygging.

Sarpsborg kommune forutsetter en gjennomgang av dimensjoneringen på institusjonstilbudet og en eventuell lavere forventning om kapasitetsutnyttelse. Sarpsborg kommune har i senere tid erfaringer med brudd på bistandsplikten ved akutte plasseringer med begrunnelse i mangel på plasser. Barneverntjenesten har også erfart å få tilbud om institusjonsplass som blir vurdert ikke ivaretar barnets behov. Slik det er i dag er Bufetats bistandsplikt ivaretatt når de har gitt et tilbud. Avslår kommunen tilbudet, må kommunen selv finne et alternativ. Brudd på bistandsplikten ses også når ungdommen må flytte ut av institusjonstilbud Bufetat har formidlet, hvis omsorgsbasen vurderer at de ikke lenger kan ivareta ungdommens behov. I tilfeller hvor det ikke foreligger tilbud om egnet institusjonsplass fra Bufetat, og ungdommen tilbakeføres til kommunen, er dette å oppfatte som et brudd på bistandsplikten. Særlig barn og ungdom med sammensatte utfordringer, krevende atferd og store omsorgsbehov, hvor psykisk helse og funksjonsnedsettelse spiller inn, er spesielt utsatte. Sarpsborg kommune har vært nødt til å etablere omfattende tiltak

rundt barn og foreldre i hjemmet, hvor tiltaket i tilstrekkelig grad ikke ivaretar barnets behov og forsvarlighetskravet. Kommunen blir i slike tilfeller ikke refundert for de merutgiftene dette gir, da de totale kostnadene overstiger kommunens egenandel for institusjonsplass.

Barnevernstjenesten erfarer at ungdom får lengre opphold på akuttinstitusjoner i påvente av egnet institusjonsplass eller fosterhjem. En slik type midlertidighet medfører utrygghet og uforutsigbarhet, samtidig som det er behov for å etablere en hverdag med skolegang, tilnærme seg nærmiljøet og starte eventuell behandling. Ved videre flytting til langtidsplass medfører dette et nytt brudd. Utvalget foreslår en etalering av tiltaket «kommunalt botiltak med heldøgns omsorgstilbud» (se eget avsnitt). Sarpsborg kommune har problematisert hvordan situasjonen i fosterhjemsomsorgen kan påvirke behovet for og etterspørselen av en slik type tilbud, og mener at en eventuell underdimensjonering av institusjonstilbudet vil kunne ha samme effekt.

Forslag 45: Fastsettelse av kommunenes egenandel på institusjonstiltak

Sarpsborg kommune erkjenner at de økonomiske insentivene for å jobbe mer forebyggende og dagens nivå på kommunal egenandel for institusjon kan medføre en risiko for at tiltak med en lavere kostnadsramme etableres i et forsøk på å forebygge plassering.

Konsekvensen kan være at barn med behov for institusjonstilbud ikke får det og/ eller barn utvikler utfordringer og vansker som gjør dem vanskelig å hjelpe når de blir plassert.

Kommunen ser også at denne situasjonen, hvor det etableres store tiltakspakker rundt barn og foreldre, påvirker kapasiteten og tilgjengelighet av kommunens og barneverntjenestens egne tiltak. Sarpsborg kommune ser også en økt bruk og kjøp av hjelpetiltak fra private leverandører, som kan være en direkte konsekvens av dette. Private kjøp gjennomføres på grunnlag av manglende kapasitet eller fordi det er behov for større tiltakspakker, som kommunen ikke selv kan tilby.